

Sygn. akt III U 1237/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Lucyna Oleszek

Protokolant sekretarz sądowy Agnieszka Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy E. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 2 października 2014 r. **nr** (...)

I. **z m i e n i a** zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż wnioskodawczyni E. O. ma prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem okresu składkowego od 1 sierpnia 1975 r. do 29 listopada 1975 r. tj. w wymiarze 3 miesięcy i 29 dni, począwszy od dnia 20 czerwca 2014 r.,

II. **s t w i e r d z a**, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia określonego w punkcie I,

III. o d d a l a odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt III U 1237/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 lutego 2015 r.

Decyzją z dnia 2 października 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.przyznał wnioskodawczyni E. O.emeryturę, począwszy od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. od dnia 18 lipca 2014 r.

W uzasadnieniu powołano ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.). Obliczenia wysokości emerytury dokonano według trzech wariantów.

Na podstawie art. 53 cyt. ustawy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalił na 99,24%. Ponadto do ustalenia

wysokości emerytury uwzględnił 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.458,35 zł** brutto, z terminem płatności 6 każdego miesiąca.

Z kolei na podstawie art. 26 cyt. ustawy emeryturę z uwzględnieniem zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalono w kwocie **1.401,76 zł**. Wskazano, że podstawę obliczenia tej emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota kapitału początkowego zewidencjonowana na koncie wnioskodawczyni z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 410.547,61 zł, zaś kwota składki na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy wynosi 46.336,76 zł. Po doliczeniu deputatu kolejowego w kwocie 124,71 zł, łączna wysokość emerytury wyniosła: 1.526,47 zł brutto.

Na podstawie art. 183 cyt. ustawy ustalono wysokość tzw. emerytury mieszanej – **1.489,12 zł**. Uwzględniono 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 80% emerytury „kapitałowej” obliczonej na podstawie art. 26. Okazało się, że wysokość 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 stanowi kwota – 367,71 zł, natomiast 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 1.121,41 zł. Po doliczeniu deputatu kolejowego w kwocie 124,71 zł, łączna wysokość tej emerytury wyniosła: 1.613,83 zł brutto.

Równocześnie drugą decyzją z 2 października 2014 r. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.przeliczył wnioskodawczyni E. O.wysokość dotychczas pobieranej emerytury, począwszy od dnia

1 czerwca 2014 r. tj. miesiąca złożenia wniosku.

W uzasadnieniu powołano ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.).

Przeliczenia wysokości emerytury dokonano ponownie według trzech wariantów.

Na podstawie art. 53 cyt. ustawy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ustalono na 99,24%. Ponadto do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.458,35 zł** brutto, z terminem płatności 6 każdego miesiąca.

Z kolei na podstawie art. 26 cyt. ustawy emeryturę z uwzględnieniem zwaloryzowanego kapitału początkowego (po korekcie) ustalono w kwocie **1.243,32 zł**. Wskazano, że podstawę obliczenia tej emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota kapitału początkowego zewidencjonowana na koncie wnioskodawczyni z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 328.083,54 zł (po korekcie), zaś kwota składki na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni wynosi 32.852,88 zł.

Natomiast na podstawie art. 183 cyt. ustawy ustalono wysokość tzw. emerytury mieszanej – **1.415,34 zł**. Uwzględniono 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 20% emerytury „kapitałowej” obliczonej na podstawie art. 26. Okazało się, że wysokość 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 stanowi kwota – 1.166,68

zł, natomiast 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 248,66 zł. Po waloryzacji od 1 marca 2014 r. wysokość tej emerytury wynosi **1.786,52 zł** brutto. Stąd to świadczenie jako najkorzystniejsze podjęto do wypłaty.

Dodatkowo ustalono, że do emerytury przysługuje deputat kolejowy w kwocie 124,71 zł. Wypłatę tego ekwiwalentu ustalono na marzec za I półrocze i wrzesień za II półrocze.

W odwołaniu z dnia 28 października 2014 r. wnioskodawczyni E. O. wniosła o zmianę decyzji przeliczeniowej poprzez ponowne przeliczenie wysokości emerytury według najkorzystniejszego wariantu.

W uzasadnieniu podała, że ustalona wysokość emerytury jest dla niej krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, w oparciu o przepisy, które stanowiły o wydaniu zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu organ rentowy w pierwszej kolejności wskazał, że wnioskodawczyni ma ustalone prawo do emerytury wcześniejszej, począwszy od dnia 18 lutego 2009 r. Wysokość tego świadczenia, po waloryzacji od 1 marca 2014 r. wynosi 1.785,96 zł.

W związku z osiągnięciem przez wnioskodawczynię powszechnego wieku emerytalnego, decyzją z dnia 2 października 2014 r. znak: (...)organ rentowy obliczył wysokość tego nowego świadczenia na kwotę 1.489,12 zł brutto i jako świadczenie mniej korzystne w porównaniu do dotychczas pobieranej emerytury - zawiesił.

Równocześnie drugą decyzją z dnia 2 października 2014 r. (...)przeliczono wysokość dotychczas pobieranej przez wnioskodawczynię emerytury w związku z przeliczeniem kapitału początkowego.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez wnioskodawczynię organ rentowy stwierdził, że przeliczenia wysokości emerytury dokonano zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Obliczona emerytura wynosi 1.415,34 zł brutto, a po waloryzacji od 1 marca 2014 r. - **1.786,52 zł** brutto.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. O. zd. Z., urodzona w dniu (...), po raz pierwszy wniosek o emeryturę złożyła w dniu 2 lutego 2009 r. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 2 czerwca 2009 r., znak (...) przyznano jej prawo do emerytury wcześniejszej, od osiągnięcia wieku emerytalnego tj. od dnia 18 lutego 2009 r.

Obliczenia wysokości tej emerytury dokonano na podstawie art. 53 cyt. ustawy (pkt II ppkt 1 decyzji). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru - 99,24% przy uwzględnieniu wynagrodzenia, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych wybranych z okresu ubezpieczenia od 1 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Ponadto do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych, łącznie uwzględniono 32 lata, 7 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.458,35 zł** brutto, przy uwzględnieniu kwoty bazowej w wysokości 2.258,08 zł.

Z kolei wysokość emerytury na podstawie art. 26 cyt. ustawy (pkt II ppkt 2 decyzji) tj. z uwzględnieniem zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalono w kwocie **1.240,93 zł** brutto.

Wskazano, że podstawę obliczenia tej emerytury stanowi:

- kwota składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji - 32.852,88 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego - 327.389,88 zł,
- średnie dalsze trwanie życia - 290,30 miesięcy.

Emerytura ta stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Natomiast w myśl art. 183 ustawy emerytalnej ustalono wysokość tzw. emerytury mieszanej (pkt II ppkt 3 decyzji) – **1.414,87 zł** brutto. Uwzględniono 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 20% emerytury „kapitałowej” obliczonej na podstawie art. 26. Okazało się, że wysokość 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 stanowi kwota – 1.166,68 zł, natomiast 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 248,19 zł.

Termin płatności emerytury ustalono na 6 dzień każdego miesiąca. Po waloryzacji świadczenia od 1 lipca 2009 r. wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.501,18 zł brutto**.

Następnie pismem z dnia 18 stycznia 2010 r. organ rentowy poinformował wnioskodawczynię o podjęciu wypłaty wraz z emeryturą - ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy, począwszy od 18 lutego 2009 r. Wskazano, że ekwiwalent będzie wypłacany dwa razy w roku: w marcu za okres od stycznia do czerwca oraz we wrześniu za okres od lipca do grudnia danego roku.

Dowód: 1. Akta organu rentowe:

- wniosek o emeryturę z dn. 2.02.2009 r.
- decyzja emerytalna z dn. 2.06.2009 r.
- pismo ZUS O/R. z dnia 18.01.2010 r.

W dniu 20 czerwca 2014 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 2 października 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.przyznał jej prawo do emerytury, począwszy od 18 lipca 2014 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Na podstawie art. 53 cyt. ustawy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalił na 99,24%. Ponadto do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych(353 miesiące) oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych (37 miesięcy).

Wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.458,35 zł** brutto, z terminem płatności 6 każdego miesiąca. Po waloryzacji od 1 marca 2014 r. wysokość świadczenia ustalono na **1.838,55 zł** brutto.

Z kolei na podstawie art. 26 cyt. ustawy emeryturę z uwzględnieniem zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalono w kwocie **1.401,76 zł**. Wskazano, że podstawę obliczenia tej emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota kapitału początkowego zewidencjonowana na koncie wnioskodawczyni z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 410.547,61 zł, zaś kwota składki na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy wynosi 46.336,76 zł. Po doliczeniu deputatu kolejowego w kwocie 124,71 zł, łączna wysokość emerytury wyniosła: 1.526,47 zł brutto.

Na podstawie art. 183 cyt. ustawy ustalono wysokość tzw. emerytury mieszanej – **1.489,12 zł**. Uwzględniono 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 80% emerytury „kapitałowej” obliczonej na podstawie art. 26. Okazało się, że wysokość 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 stanowi kwota – 367,71 zł, natomiast 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 1.121,41 zł. Po doliczeniu deputatu kolejowego w kwocie 124,71 zł, łączna wysokość tej emerytury wyniosła: 1.613,83 zł brutto.

Emeryturę ustaloną tą decyzją zawieszono ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym.

Równocześnie drugą decyzją z 2 października 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.przeliczył wnioskodawczyni E. O.wysokość dotychczas pobieranej emerytury „wcześniejszej”, począwszy od dnia 1 czerwca 2014 r. tj. miesiąca złożenia wniosku.

Przeliczenia tej emerytury dokonano ponownie według trzech wariantów.

Na podstawie art. 53 cyt. ustawy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ustalono na 99,24%. Ponadto do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalono na kwotę **1.458,35 zł** brutto, z terminem płatności 6 każdego miesiąca.

Z kolei na podstawie art. 26 cyt. ustawy emeryturę z uwzględnieniem zwaloryzowanego kapitału początkowego (po korekcie) ustalono w kwocie **1.243,32 zł**. Wskazano, że podstawę obliczenia tej emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota kapitału początkowego zewidencjonowana na koncie wnioskodawczyni z uwzględnieniem ostatniej rocznej waloryzacji wynosi 328.083,54 zł (po korekcie), zaś kwota składki na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy wynosi 32.852,88 zł.

Natomiast na podstawie art. 183 cyt. ustawy ustalono wysokość tzw. emerytury mieszanej – **1.415,34 zł**. Uwzględniono 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 20% emerytury „kapitałowej” obliczonej na podstawie art. 26. Okazało się, że wysokość 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 stanowi kwota – 1.166,68 zł, natomiast 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 248,66 zł.

W związku z tymi wyliczeniami poinformowano wnioskodawczynię, że emerytura ustalona na podstawie art. 26 jest mniej korzystna niż wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 183 ustawy. Stąd podjęto wypłatę tego ostatniego świadczenia tj. tzw. „emerytury mieszanej”. Po waloryzacji od 1 marca 2014 r. wysokość tej emerytury wynosi **1.786,52 zł** brutto. Dodatkowo ustalono, że do emerytury przysługuje deputat kolejowy w kwocie 124,71 zł. Wypłatę tego ekwiwalentu ustalono na marzec za I półrocze i wrzesień za II półrocze.

Równocześnie Sąd ustalił, że wnioskodawczyni po uzyskaniu prawa do emerytury nie podejmowała zatrudnienia.

Dowód: 1. Akta organu rentowe:

- wniosek o emeryturę z dn. 20.06.2014 r.
- decyzja emerytalna z dn. 2.10.2014 r. znak: (...)
- decyzja przeliczeniowa z dn. 2.10.2014 r. znak: (...)

Ponadto Sąd ustalił, że organ rentowy przeliczając wysokość emerytury wnioskodawczynie na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS uwzględnił 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych, łącznie uwzględniono 32 lata, 7 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do emerytury przyjęto następujące okresy składkowe i nieskładkowe:

Od	Do	Kod	Liczb lat	Liczba miesięcy	Liczba dni
1975-08-01	1975-09-29	11	0	1	29
1975-12-01	1982-10-31	11	6	11	0
1982-11-01	1998-12-31	01	16	2	0
1993-04-26	1993-04-28	03	0	0	3
1993-09-28	1993-09-30	03	0	0	3
1994-03-15	1994-03-17	03	0	0	3
1994-04-11	1994-04-13	03	0	0	3
1994-12-05	1994-12-07	03	0	0	3
1995-05-22	1995-05-27	03	0	0	6
1995-09-25	1995-09-29	03	0	0	5
1995-10-02	1995-10-07	03	0	0	6
1996-04-15	1996-04-20	03	0	0	6
1996-05-08	1996-08-13	03	0	3	7
1997-05-27	1997-05-30	03	0	0	4
1997-06-02	1997-06-06	03	0	0	5

1998-09-16	1998-09-23	03	0	0	8
1998-10-13	1998-10-16	03	0	0	4
1999-01-01	2003-07-31	11	4	7	0
2003-10-28	2004-10-27	11	1	0	1
2005-07-01	2006-01-30	11	0	7	0
2006-02-01	2006-08-31	11	0	7	0
2006-10-07	2007-04-17	11	0	6	12
1999-11-25	1999-12-01	47	0	0	7
2000-02-22	2000-03-07	47	0	0	15
2000-05-17	2000-05-19	47	0	0	3
2000-08-07	2000-08-11	47	0	0	5
2000-12-18	2000-12-22	47	0	0	5
2001-04-10	2001-04-13	47	0	0	4
2001-07-23	2001-08-03	47	0	0	12
2001-09-18	2001-09-21	47	0	0	4
2001-10-09	2001-11-02	47	0	0	25
2002-02-18	2002-02-22	47	0	0	5

2002-06-20	2002-06-28	47	0	0	9
2002-09-23	2002-09-27	47	0	0	5

2003-03-18	2003-03-31	47	0	0	14
2003-04-30	2003-05-31	47	0	1	1
2003-06-02	2003-06-19	47	0	0	18
2003-06-23	2003-07-31	47	0	I	8
2003-08-01	2003-10-10	47	0	2	10
2006-06-27	2006-08-12	47	0	1	16
2007-04-18	2009-02-17	40	I	10	0

Równocześnie wyjaśniono, że kod 11 oznacza okres składkowy, a kod 01 okres składkowy z tytułu zatrudnienia na kolei, kod 47 okres nieskładkowy (zasiłki chorobowe), a kod 03 okres nieskładkowy z tytułu zatrudnienia na kolei (zasiłki chorobowe), kod 40 - okres pobierania świadczenia przedemerytalnego.

Dowód: 1. Akta organu rentowe:

- pismo ZUS O/R. z dnia 19.12.2014 r. k. 14

Sąd ustalił też, że wnioskodawczyni w okresie od 1 sierpnia do 29 listopada 1975 r. była zatrudniona w Zakładach (...) w P. na stanowisku stażysty-laboranta. Obowiązki świadczyła w laboratorium zakładowym za wynagrodzeniem 9 zł/godz., a następnie 11,5 zł/godz.

W dniu 3 lipca 2001 r. składając wniosek o emeryturę (...) z tytułu opieki nad chorym dzieckiem, dołączyła m.in. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 25 kwietnia 2001 r. wystawione przez Zakłady (...) SA w P.. W dokumencie tym wskazano, że w okresie od 1 sierpnia do 29 listopada 1975 r. była tam zatrudniona na stanowisku laboranta i osiągnęła wynagrodzenie w kwocie 8.387,- zł. Ponadto dołączyła świadectwo pracy, przy czym w dokumencie tym wskazano, że w okresie od 1 sierpnia do 30 listopada 1975 r. wnioskodawczyni była zatrudniona na stanowisku laboranta i miała ustalone wynagrodzenie według V kat. zaszeregowania tj. 11,5 zł/godz.

Następnie w dniu 17 kwietnia 2007 r. wnioskodawczyni wystąpiła o świadczenie przedemerytalne. W toku ustalania prawa do tego świadczenia organ rentowy wyjaśniał rozbieżności dotyczące okresu zatrudnienia wnioskodawczyni (daty podjęcia i zakończenia pracy) w (...). W dniu 30 maja 2017 r. wpłynęło pismo z (...) SA w P. z dnia 24 maja 2007 r., w którym wskazano, że wnioskodawczyni w tej firmie pracowała od 1 sierpnia do 29 września 1975 r. W rezultacie taki okres tj. 1 miesiąc i 29 dni uwzględniono wnioskodawczyni do okresu składkowego zarówno przy ustalaniu prawa do świadczenia przedemerytalnego, przy ustalaniu prawa do emerytury wcześniejszej, kapitału początkowego, jak też do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym..

Ponadto okazało się, że ubiegając się o emeryturę wcześniejszą w 2009 r. wnioskodawczyni dołączyła legitymację ubezpieczeniową, którą otrzymała w czasie zatrudnienia w (...) w P. w dniu 5 września 1975 r. W legitymacji tej w części dot. „Poświadczenia o okresach zatrudnienia i wysokości zarobków ubezpieczonego” odnotowano okres zatrudnienia wnioskodawczyni m.in. w (...) od 1 sierpnia do 29 listopada 1975 r. na stanowisku laboranta. Wpisano

też łączne wynagrodzenie, jakie w tym okresie uzyskała - 8.387 zł oraz przeciętny miesięczny zarobek brutto - 2.096 zł. Również w kartotece wynagrodzeń odnotowano wynagrodzenie wnioskodawczynie za okres od sierpnia do listopada 1979 r., kolejno w wysokości: 2.015 zł, 2.035 zł, 2.114 zł i 2.223 zł brutto.

Sąd ustalił też, że w latach 1974-1978 r. Zakłady (...) w P. odprowadzały składki ZUS od wszystkich składników wynagrodzeń.

Dowód: 1. Akta organu rentowe:

- wniosek o emeryturę (...) z dnia 3.07.2001 r.
 - zaświadczenie Rp-7 z dnia o wysokości zarobków z dnia 25.04.2001 r.,
 - świadectwo pracy
 - wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 17.04.2007 r.
 - pismo (...) SA z dnia 24.05.2007 r.,
 - wniosek o emeryturę wcześniejszą z dnia 2.02.2009 r.
 - kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej,
 - decyzja o przyznaniu świadczenia przedemerytalnego z dnia 14.12.2007 r.,
 - decyzja o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 15.04.2009 r.
 - decyzja o przyznaniu emerytury wcześniejszej z dnia 2.06.2009 r.,
 - decyzja o przyznaniu emerytury w powszechnym wieku emerytalnym z dnia 2.10.2014 r.,
2. pismo ZUS O/R. z 30.01.2015 r. k. 24,
3. kserokopia kartoteki wynagrodzeń, umowa o pracę z dnia 12.08.1975 r., pismo (...) z dnia 23.04.2004 r. k. 25-27.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się w całości na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowych. Dodatkowo Sąd uwzględnił dokumentację przedstawioną przez wnioskodawczynię z okresu jej zatrudnienia w (...)

w P.. W rezultacie stan faktyczny sprawy wynika z dokumentów urzędowych i w przeważającej mierze jest niesporny. Istotą było bowiem rozstrzygnięcie zasad ustalania wysokości emerytury z uwzględnieniem okresów składkowych i nieskładkowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Przemyślu zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie E. O. jedynie w części okazało się uzasadnione.

Stosownie do treści art. 21 ust 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo

2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru:

1) emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury;

2) renty z tytułu niezdolności do pracy dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do tej renty albo do emerytury.

Zatem w myśl powołanych przepisów podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury można obliczyć z zastosowaniem różnych wariantów. Przy czym najistotniejsze jest to, że podstawę wymiaru emerytury stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę albo przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne - w okresie 20 kolejnych lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art. 15 ust. 2a).

W rozpoznawanej sprawie, wnioskodawczyni E. O. domagała się przeliczenia świadczenia emerytalnego, obliczonego na dotychczasowych zasadach, przy zastosowaniu najkorzystniejszego wariantu na podstawie dokumentacji złożonej przy pierwszym wniosku emerytalnym.

Bezsporne jest, iż wnioskodawczyni od dnia 18 lutego 2009 r. ma przyznane prawo do tzw. emerytury wcześniejszej i do obliczenia wysokości tego świadczenia przyjęto wwpw - 99,24 %. Obliczenia wwpw, według zasad z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonano na podstawie wynagrodzeń, które stanowiło podstawę wymiaru składek z kolejnych 10 lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Równocześnie do obliczenia emerytury według tych zasad uwzględniono wnioskodawczyni 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych (353 miesiące) oraz 3 lata, 1 miesiąc i 22 dni okresów nieskładkowych (37 miesięcy). Taki sam staż ubezpieczeniowy oraz wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia przyjęto przy obliczaniu wysokości emerytury wnioskodawczyni w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Przy czym ustalając emeryturę wcześniejszą, jak i tę ustaloną decyzją z dnia 2 października 2014 r. organ rentowy zastosował trzy warianty tj. obliczył emeryturę zgodnie z art. 53, z art. 26 oraz art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jako najkorzystniejsze świadczenie dla wnioskodawczyni okazała się poprzednio przyznana emerytura, obliczona na podstawie art. 183 cyt. ustawy, po przeliczeniu od czerwca 2014 r.

Główny spór sprowadzał się do ustalenia czy organ rentowy prawidłowo ustalił staż ubezpieczeniowy wnioskodawczy tak w zakresie okresów składkowych, jak i nieskładkowych. Jest to o tyle istotne, że wyliczenie emerytury zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej wymaga uwzględnienia 20% emerytury ustalonej na podstawie art. 53 ustawy. Zatem w pierwszej kolejności należy ustalić wysokość emerytury zgodnie z art. 53 ust. 1-3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który stanowi, że emerytura wynosi:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Ponadto emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto

do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W sprawie wnioskodawczynie organ rentowy obliczając wysokość emerytury zaniżył okres składkowy bezzasadnie ograniczając okres jej zatrudnienia w Zakładach (...) w P.. uwzględniono jej jedynie okres w wymiarze 1 miesiąca i 29 dni. Tymczasem Sąd przyjął, że wnioskodawczynie pozostawała tam w zatrudnieniu przez okres 3 miesięcy i 29 dni tj. od 1 sierpnia do 29 listopada 1975 r. i cały ten czas jest okresem składkowym, za który opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne. Okoliczność ta wynika

z zachowanych dokumentów placowych i osobowych: umowy o pracę z dnia 12 sierpnia

1975 r., Zaświadczenia Rp-7 z dnia 25 kwietnia 2001 r., wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz kartoteki wynagrodzeń. W świetle tych oryginalnych dokumentów

z okresu zatrudnienia wnioskodawczynie, pismo z dnia 24 maja 2007 r. jest niewiarygodne.

W szczególności z jego treści nie wynika, na jakiej podstawie stwierdzono, że wnioskodawczynie pracowała w (...) jedynie do 29 września 1975 r. Jest to stwierdzenie gołosłowne.

W tym miejscu należy wskazać przepis § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412). Wskazano w nim, że środki dowodowe stwierdzające okresy zatrudnienia m.in. na podstawie umowy o pracę to: świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności legitymacja ubezpieczeniowa.

Wnioskodawczynie takie dokumenty za sporny okres przedstawiła i Sąd w całości uwzględnił Zaświadczenie Rp-7, kartotekę wynagrodzeń oraz wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że decyzja przeliczeniowa z dnia 2 października

2014 r. w części musi być zmieniona poprzez ponowne przeliczenie emerytury wnioskodawczynie z uwzględnieniem prawidłowego okresu jej zatrudnienia od 1 sierpnia do 29 listopada 1975 r. Weryfikacja tego okresu będzie miała wpływ na obliczenie emerytury w trybie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach FUS, zaś to będzie rzutowało na wysokość emerytury ustalonej w trybie art. 183 tej ustawy.

Orzeczenie w tym zakresie zawarto w pkt I wyroku zgodnie z powołanymi przepisami i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Na podstawie art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od daty wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Przy czym w ust. 1a, wskazano, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tego organu, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Równocześnie w ust. 3 tego przepisu postanowiono, że jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów.

Z kolei w ust. 5 postanowiono, że wypłata świadczenia wynikająca z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności,

jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Mając na uwadze te przepisy Sąd przyjął, że w sprawie wnioskodawczynie organ rentowy od 2001 r. dysponował dokumentacją dotyczącą jej zatrudnienia w (...)

w P. - Zaświadczeniem Rp-7 i świadectwem pracy. Następnie w 2009 r. uzyskał legitymację ubezpieczeniową wnioskodawczynie ze stosownymi wpisami. Pominięcie treści tych dokumentów i oparcie się wyłącznie na piśmie byłego pracodawcy z dnia 24 maja 2007 r. było błędem organu. Wyjaśniając wątpliwości dotyczące w istocie daty ustania zatrudnienia wnioskodawczynie, faktycznie zignorowano wiarygodne informacje dotyczące wysokości wynagrodzenia wnioskodawczynie, które jednoznacznie wskazywały, że pracowała ona przez 3 miesiące i 29 dni, osiągając cały czas wynagrodzenie, od którego opłacono składki na ubezpieczenie społeczne.

Uwzględniając poczynione ustalenia oraz zakres postępowania dowodowego Sąd przyjął, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania prawidłowej decyzji o przeliczeniu emerytury wnioskodawczynie. Orzeczenie to zawarto w pkt II wyroku.

Natomiast dalej idące odwołanie Sąd oddalił.

Zgodnie z przepisami art. 5, art. 6 ust. 1 pkt 1 i 7, art. 7 pkt 1, 3 i 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Okresami składkowymi są m.in. okresy ubezpieczenia (w tym pozostawania w stosunku pracy oraz opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej) oraz pobierania zasiłku macierzyńskiego. Natomiast nieskładkowymi są m.in. okresy pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego, niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie, pobierania zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego.

W rozstrzyganej sprawie wnioskodawczynie wykazała zarówno okresy składkowe, jak i nieskładkowe. Przy czym okresy składkowe to okresy pozostawania w zatrudnieniu/prowadzenia działalności gospodarczej i pobierania zasiłku macierzyńskiego, natomiast okresy nieskładkowe to okresy pobierania zasiłku chorobowego oraz świadczenia przedemerytalnego. Poza pominięciem 2 miesięcy okresów składkowych na skutek błędnego ustalenia okresu zatrudnienia w (...) organ rentowy prawidłowo zliczył pozostałe okresy składkowe i nieskładkowe. Do obliczenia emerytury uwzględniono wnioskodawczynie 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych (353 miesiące). Okresy składkowe w takim wymiarze zostały już uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury w 2009 r. W tym miejscu należy wskazać, że po zsumowaniu okresów zatrudnienia konieczne było odjęcie okresów pobierania zasiłków chorobowych. W rezultacie z uwzględnionego okresu zatrudnienia od 1 sierpnia 1975 r. do 31 grudnia 1998 r. jako składkowy policzono okres 22 lat 10 miesięcy i 1 dzień, a po uwzględnieniu okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1999 r. do 17 kwietnia 2007 r., łączny okres składkowy wyniósł 29 lat, 5 miesięcy i 15 dni.

Z kolei wymiar okresów nieskładkowych przed 2007 r. wynosił 1 rok, 3 miesiące i 22 dni, w 2009 r. został zwiększony do 3 lat, 1 miesiąca i 22 dni (37 miesięcy). Jest to zwiększenie o okres pobierania świadczenia przedemerytalnego, a to zgodnie ze wskazanym przepisem art. 7 pkt 11.

W ocenie Sądu Okręgowego tak ustalony okres składkowy jest prawidłowy. Wnioskodawczynie w żaden sposób nie podważyła wyliczeń organu rentowego, w szczególności w sprawie brak podstaw do stwierdzenia, że pominięto inne niż wykazany na wstępie okres ubezpieczenia.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz w oparciu o powołane wyżej przepisy prawa orzeczono, jak w pkt III wyroku o oddaleniu odwołania.